

Nr 211.

Av herr **Liudhagen**, om tillägg i § 4 av reglementariska föreskrifter för riksdagen.

Den i nästföregående motion (nr 210) ifrågasatta nya ordning för att begära och erhålla ordet, synes beträffande riksdagens utskotts, nämnders, och valmäns sammanträden böra införas i reglementariska föreskrifter för riksdagen och icke såsom nu upprepas i båda kamrarnas arbetsordningar med olika ordalag. Någon bestämmelse, hur skall förfaras, när flera på en gång begära ordet, har visat sig överflödig.

Egentligen borde de reglementariska föreskrifterna, som härleda sig från 1868, undergå revision i syfte att där genomföra likformiga och av nya förhållanden betingade föreskrifter. Detta blir dock kanske för mycket på en gång och må därför anstå.

Med åberopande i övrigt av skälen i förenämnda motion hemställes,

att riksdagen besluter att i 4 § av reglementariska föreskrifter för riksdagen skall införas ett nytt moment så lydande:

»3) Överläggningar inom utskottsnämnders och valmäns sammanträden böra föras med tolerans och välvilja. Talare bör för att spara andras tid, öka egen förmåga och förkovra själva resultatet, söka av egen vilja koncentrera sig och undvika obehövliga upprepningar. En var yttrar sig i den ordning, han anmält sig eller bliver uppropad; dock att den, som förut ej yttrat sig, uppropas före den, som tidigare haft ordet och den som andra gången begär ordet före den, som skall yttra sig för tredje gången o. s. v. Detta moment

bör uppläsas vid början av varje förhandling, då vidlyftig diskussion kan emotes, och även under diskussionen må ordföranden äga erinra om momentets innehåll,

eller, om detta ej kan bifallas, att till paragrafen lägges ett tredje moment, som upptager allenast den ovannämnda ordning i vilken ledamot erhåller ordet.

Ett bifall till förestående förslag kan föranleda redan nu ett motsvarande stadgande i de reglementariska föreskrifterna för förhandlingarna i kamrarna.

Stockholm den 1 februari 1920.

Carl Lindhagen.
